

PROCEDURA WZYWANIA POGOTOWIA RATUNKOWEGO

W Polsce mamy dwa numery telefonu alarmowego, którym wzywamy pogotowie ratunkowe 999 i 112.

Podczas wzywania pomocy musimy przekazać dyspozytorowi kilka informacji.

Wbrew pozorom kolejność ich przekazywania jest bardzo ważna.

Wzywając karetkę pogotowia musimy podać:

I. Miejsce zdarzenia

Określamy najdokładniej jak potrafimy miejsce w którym doszło do zdarzenia. Jeśli sytuacja ma miejsce w domu/bloku przekazujemy dyspozytorowi dokładny adres: nazwa ulicy, numer domu, bloku, klatki, piętro. Podajemy także miejscowość gdyż zdarza się, że w dwóch pobliskich miasteczkach znajdują się dwie takie same ulice. Gdy sytuacja wydarzyła się na drodze także staramy się określić orientacyjny adres miejsca zdarzenia. Jeśli jest to niemożliwe podajemy charakterystyczne punkty orientacyjne.

II. Powód wezwania

Przekazujemy informacje o tym dlaczego dzwoniemy, co się wydarzyło. Określamy czy jest to np. zachorowanie (ból w klatce piersiowej, napad duszności, drgawek itd.), wypadek komunikacyjny, uraz, oparzenia etc.

III. Ilość i stan poszkodowanych

Staram się określić ile jest osób potrzebujących pomocy i w jakim są stanie. Od tej informacji zależy, ile karetek i jakiego typu (zespół podstawowy, zespół specjalistyczny) zostanie od razu wysłanych na miejsce zdarzenia. Jeśli np. miał miejsce wypadek samochodowy, urazów w nim doznały 3 osoby będące obecnie nieprzytomne, to pewnością jest, że jeden Zespół Ratownictwa Medycznego nie wystarczy do udzielenia im wszystkim pomocy. Podajemy objawy które możemy zaobserwować (np. brak oddechu, krwotoki z ręki, uraz głowy, drgawki), jak i te które podają sami poszkodowani (np. piekący ból w klatce piersiowej, duszność, zawroty głowy).

IV. Dane poszkodowanego

Przekazuje dyspozytorowi czy osobą poszkodowaną jest dorosły czy dziecko, kobieta czy mężczyzna. Jeśli jest to możliwe podajemy jego wiek, imię i nazwisko.

V. Dane wzywającego

Na samym końcu, po przekazaniu wszystkich powyższych informacji, podajemy nasze imię i nazwisko, numer telefonu spod którego dzwoniemy.

W trakcie rozmowy uważnie słuchamy tego, co mówi dyspozytor. Może on nam zadawać pytania, które ułatwiają np. dojazd karetki na miejsce zdarzenia, może także powiedzieć co możemy zrobić do czasu przyjazdu karetki.

Nigdy nie kończymy rozmowy jako pierwsi, dyspozytor po potwierdzeniu przyjęcia wezwania pierwszy odkłada słuchawkę!

Nie wolno dzwonić pod numery alarmowe dla zabawy, w tym czasie ktoś naprawdę potrzebujący może próbować wezwać pomocy!

Fałszywe wezwania są zgłaszane na Policję, a ludzie je wykonujący pociągani są do odpowiedzialności karnej.

Pozostałe numery alarmowe:

998-straż pożarna,

997-policja,

994-pogotowie wodno-kanalizacyjne,

993-pogotowie ciepłownicze,

992-pogotowie gazowe,

991-pogotowie energetyczne,

986-straż miejska,

985-ratownictwo górskie,

984-pogotowie rzeczne,

0 601 100 100 -numer ratunkowy nad wodą (WOPR),

0 601 100 300- numer ratunkowy w górach (TOPR i GOPR).